

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῇ 27 Δεκεμβρίου 1957

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 260

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 3804. Περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν διὰ τὴν ἐκδο-
σιν τῶν ὑπὸ τῶν Ν. Δ. 3379)55 καὶ 3632)56 προβλε-
πομένων Διαταγμάτων 1
- N. 3805. Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ
Ν. Δ. 613)1948 καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ προ-
σωπικοῦ τῶν Εἰδικῶν Ἑμισφῶν Ληξιπρωτείων κειμένων
διατάξεων καὶ Ὑποθηκοφυλακείων κειμένων διατάξεων. 2
- N. 3806. Περὶ τῆς ἀληθοῦς Ἑμνησίας τοῦ ἀρθροῦ 3
τοῦ Ν. Δ)τος 3558)1956 «περὶ ἐνοποιήσεως τῶν ὑπὸ
τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 1556)1950 καὶ τοῦ Ν. 2663)
1953 προβλεπομένων τελῶν ... 3
- N. 3810. Περὶ τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ
τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίας ἐπὶ τῶν πολιτικῶν δικῶν. 4

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 2919)1954 εἰδι-
κῶς διὰ τὰς σεισμοπλήκτους περιφέρειας τοῦ Νομοῦ Μα-
γνησίας καὶ τῆς νήσου Θήρας ... 5

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3804.

Περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν
ὑπὸ τῶν Ν. Δ. 3379)55 καὶ 3632)56 προβλεπομένων
Διαταγμάτων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν
καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ προθεσμία ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρ-
θρου 37 τοῦ Ν. Δ. 3379)1955, ὡς τοῦτο ἀντικατεστήθη
διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3632)1956 (ΦΕΚ 280,
τεῦχος Α') Ν. Διατάγματος προβλεπομένων Διαταγμάτων
παρατείνεται ἐπὶ ἑξαμήνιον ἀπὸ τῆς 15/12/55 τοῦ παρόντος.

Ἐκ τῆς παραγρ. γ' τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3632)56
Ν. Δ. διαγράφονται αἱ λέξεις «καὶ αἱ περὶ πειθαρχικῶν ἀ-
δικημάτων καὶ ποινῶν διατάξεις».

2. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγρα-
φον Διαταγμάτων οἱ πίνακες προακτέων εἰς τοὺς βαθμοὺς
τοῦ Γυμνασιάρχου, βοηθοῦ Γυμνασιάρχου καὶ Α)θμίου Κα-
θηγητοῦ Λειτουργῶν Μέσης Ἑκπαιδεύσεως καταρτίζονται
ὑπὸ τοῦ ΚΥΣΜΕ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν δια-
τάξεων τοῦ Ν. Δ. 3379)1955, αἱ δὲ πίνακες τῶν κατὰ τὰς
διατάξεις τοῦ Ν. 1811)54 καὶ τοῦ Ν. Δ. 3379)55 προα-
κτέων εἰς τοὺς 3ον, 4ον καὶ 5ον βαθμοὺς λειτουργῶν Στοι-
χειώδους Ἑκπαιδεύσεως, καταρτίζονται ὑπὸ τοῦ ΚΥΣΣΕ
μετὰ πρότασιν τοῦ ΑΥΣΣΕ.

3. Ἡ ἐν ἀρθρῳ 8 περίπτωσις 15 τοῦ ἀπὸ 6.11.53 Β. Δ.
προθεσμία παρατείνεται μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὴν
παρούσαν παράγραφον Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὁριστικὴ τοποθέτησις τῶν κατὰ τὴν ἰσχὴν τοῦ παρόν-
τος διὰ μεταθέσεως ἐκ τοῦ πίνακος μεταθετέων εἰς τὴν πε-
ριφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης εὐρισκομένων
εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Α', Β' ΠΥΣΣΕ τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς
λειτουργῶν τῆς Στοιχ. Ἑκπαιδεύσεως, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ
ΚΥΣΣΕ.

Εἰδικῶς διὰ τὴν τοποθέτησιν τούτων, ἡ περιοχὴ τῆς τέως
Διοικήσεως Πρωτευούσης λαμβάνεται ὡς ἐνιαία περιφέρεια.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-
σεώς του εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ-
μῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθὴν διὰ τῆς Ἑφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆναι ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Έν Αθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1957

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚ(ΤΩΝ) ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΝΟΜΟΣ ύπ' ἀριθ. 3805.

(2)

Περὶ παραιτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 613)1948 καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ προσωποῦ τῶν Εἰδικῶν Ἐμπίσθων Ληξιαρχείων κειμένων διατάξεων καὶ Ὑποθηκοφυλακείων κειμένων διατάξεων.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ψηφισάμενοι ὁμαφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 613)1948 ἀπερὶ καταχωρίσεως τῶν ληξιαρχικῶν γεγονότων τῶν λαβόντων χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Βουλγαρικῆς Κατοχῆς κλπ.» παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐπιτρεπομένης τῆς διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, παρατάσεως ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἐν τῷ ἐδαφίῳ IV τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 29)29 Δεκεμβρίου 1953 Β.Δ. «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 2500)53 ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπουργείων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης» φράσις τῆς Β' Κατηγορίας «1 Βοηθὸς ἐπὶ βαθμῷ 6» ἀντικαθίσταται «2 Βοηθοὶ ἐπὶ βαθμῷ 6».

Ὁμοίως ἡ ἐν τῷ αὐτῷ ἐδαφίῳ φράσις «23 Γραφεῖς ἐπὶ βαθμοῖς 10, 9, 8 καὶ 7» ἀντικαθίσταται «32 Γραφεῖς ἐπὶ βαθμοῖς 11, 10, 9, 8 ἢ 7».

Ὁμοίως ἡ ἐν τῷ αὐτῷ ἐδαφίῳ φράσις τῆς Γ' Κατηγορίας «1 Κλητὴρ ἐπὶ βαθμῷ 12ῳ ἢ 11ῳ» ἀντικαθίσταται «3 Κλητῆρες ἐπὶ βαθμοῖς 13, 12, 11, 10 ἢ 9».

Ἡ ἐν τῷ αὐτῷ ἐδαφίῳ φράσις τοῦ ἀρχαιοφύλακος ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ ἢ 4ῳ τῆς Β' Κατηγορίας καθίσταται ὁμοόβαθμος φράσις τῆς Α' Κατηγορίας, πληρουμένη διὰ προαγωγῆς ὑπαλλήλων ἐχόντων πτυχίον Νομικῆς.

2. Τρεῖς ἐκ τῶν διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου προστιθεμένων θέσεων γραφῶν ὀρίζονται τοιαῦτα ταξιθέτου Ληξιαρχείου, ὑπαλλήλου Β' Κατηγορίας. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος δύναται νὰ πληρωθῶσι προσωρινῶς αἱ θέσεις αὗται λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος διὰ προσλήψεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 24)25 Αὐγούστου 1931 Διατάγματος περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τοῦ Νόμου 5097)1931 μετὰ τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων 2430 καὶ 4485 περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων προστίθεται παράγρ. 5 ἔχουσα οὕτω:

5. Δύναται νὰ συντάσσωνται ληξιαρχικαὶ πράξεις γεννήσεων καὶ γάμων, λαβόντων χώραν εἰς τὴν ὀλλοδαπὴν, ὑπὸ τοῦ Ληξιάρχου Ἀθηνῶν ἀδείᾳ τοῦ παρὰ Πρωτοδίκας Εἰσαγγελέως ἐκδιδομένη μετ' ἐρευνᾶν τῶν πραγματικῶν στοιχείων ὡς διὰ Β. Διατάγματος εἰδικώτερον ὀρισθῆσεται.

Ἄρθρον 4.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐφ' ὅσον καθίσταται δυσχερὴς ἡ ἀντιγραφή τῶν πράξεων τῶν οἰκείων βιβλίων, δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἐναρξὶς λειτουργίας Ὑποθηκοφυλακείου καὶ ὅντι τῆς συνδρομῆς τῆς προϋποθέσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Καν. Διατάγματος τῆς 19)23 Ἰουλίου 1941 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 434)1937 κλπ.» μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ὁλομελείας τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζεται καὶ ἡ ἡμερημίᾳ ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ν. 3680)1957 ἰσχύει καὶ δια τὰ μέχρι σήμερον ἰδρυθέντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ αὐτοῦ Νόμου Ὑποθηκοφυλακεία, ὡς ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ὀριζομένης τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1958.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1957

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΣ ύπ' ἀριθ. 3806.

Περὶ τῆς ἀληθοῦς Ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ)τος 3558)1956 «περὶ ἐνοποιήσεως τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 1556)1950 καὶ τοῦ Ν. 2663)1953 προβλεπομένων τελῶν.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ψηφισάμενοι ὁμαφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος ύπ' ἀριθ. 3558)1956 καὶ ἡν ποσοστον 5 ο)ο ἐκ τῶν κατ' ἔτος πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων ἐξ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν διατίθεται «διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ τῶν Γραμμάτων» εἶναι, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ποσοστὸν διατίθεται διὰ τὴν ἐνίσχυσιν δημοσίων ἢ κοινοτικῶν βιβλιοθηκῶν ἢ ἰδρυμάτων, ὀργανώσεων, σωματείων ἀποσκοπούντων εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν, διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἐκδόσεων καὶ ἀγορὰν ἢ βράβευσιν ἔργων τέχνης ἢ λογοτεχνικῶν ἔργων, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν θεατρικῶν, χορευτικῶν ἢ μουσικῶν ἐκδηλώσεων συναφῶν πρὸς τὴν πνευματικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν καλλιέργειαν καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Διευθύνσεων Γραμμάτων, Θεάτρου καὶ Κινηματογράφου καὶ Καλῶν Τεχνῶν.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1957

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΑΛΙΠΑΡΑΝΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(4)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 3810.

Περὶ τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίας ἐπὶ τῶν πολιτικῶν δικῶν.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμαφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

*Ἀρθρον 1.

1. Ὁ Ἀρειος Πάγος πρὸς ἐκδίκασιν τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του ὑπαγομένων ὑποθέσεων, συγκροτεῖται εἰς πολιτικά καὶ ποινικά τμήματα καὶ εἰς Ὀλομέλειαν.

2. Διὰ τὴν νόμιμον συγκρότησιν ἐκάστου τμήματος ἀπαιτεῖται ἡ συμμετοχὴ ἐπὶ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου συμπεριλαμβανομένου τοῦ προέδρου καὶ ἡ παρουσία τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως.

3. Διὰ τὴν νόμιμον συγκρότησιν τῆς Ὀλομελείας ἀπαιτεῖται ἡ συμμετοχὴ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, συμπεριλαμβανομένου τοῦ προέδρου καὶ ἡ παρουσία τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως. Ὑπαρχόντων νομίμων κωλυμάτων, ἡ Ὀλομέλεια συγκροτεῖται καὶ δι' ἀριθμοῦ κατωτέρου, ἀλλ' οὐδέποτε μικροτέρου τῶν ἑνδεκα.

4. Ὁ εἰσαγγελεὺς, κωλυόμενος ἢ ἀπόν, ἀναπληροῦται ὑπὸ τινος τῶν ἀντεισαγγελέων καὶ τούτων κωλυομένων ἢ ἀπόντων, ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῶν ἀρεοπαγιτῶν.

5. Διὰ κανονισμοῦ συντασσόμενου ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁρίζονται τὰ πολιτικά καὶ ποινικά τμήματα καὶ ἡ σύνθεσις αὐτῶν. ρυθμίζεται ἡ ἐσωτερικὴ ὀργάνωσις, ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια, ἀσχετῶσα εἰς τὴν εὐρυθμὴν λειτουργίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῆς Εἰσαγγελίας αὐτοῦ. Ὁ κανονισμὸς κυροῦται διὰ Β. Δ)τος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

*Ἀρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν τμημάτων τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπάγονται α) αἰτήσεις ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεων πολιτικῶν δικαστηρίων, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας ἢ ἄλλων νόμων, β) πᾶσα ἄλλη κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν ἢ ἀστικὸς δικονομικοὺς νόμους ὑπόθεσις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀρείου Πάγου.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ποινικῶν τμημάτων τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπάγονται α) αἰτήσεις ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεων καὶ βουλευμάτων ποινικῶν δικαστηρίων, β) ἡ ἀσκησις πειθαρχικῆς ἐξουσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 300 παρ. 3 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ γ) πᾶσα ἄλλη κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν ἢ ἄλλους νόμους ὑπόθεσις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀρείου Πάγου, μὴ ὑπαχθεῖσα εἰς τὰ πολιτικά τμήματα.

*Ἀρθρον 3.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπάγονται α) αἱ αἰτήσεις ἀναιρέσεως ὑπὲρ τοῦ νόμου, β) αἱ αἰτήσεις ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν πολιτικῶν ἢ ποινικῶν δικαστηρίων ἢ τῶν ποινικῶν βουλευμάτων, αἱ παραπεμπόμεναι πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὴν Ὀλομέλειαν διὰ κοινοῦ πρακτικοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου τμήματος αὐτοῦ καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, συντασσόμενου πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως, ἢ διὰ πρακτικοῦ τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν τμήματος καὶ γ) ἡ ἄρσις διαφωνίας, ἂν τὸ κληθὲν νὰ ἀποφασίσῃ μετ' ἀναίρεσιν τμήμα, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθρου 834 Πολ.

Δικονομίας, ἔχῃ διαφέρουσιν γνώμην τῆς ἐν τῇ ἀναιρετικῇ ἀποφάσει.

2. Ἡ παραπομπὴ τῆς ἐκδικάσεως εἰς τὴν Ὀλομέλειαν δύναται νὰ γίνη ὡς πρὸς πάντας ἢ τινὰς μόνον τῶν λόγων ἀνιρρίσεως ἐάν, καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, κριθῇ ὅτι γεννῶνται ζητήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ἰδίᾳ συνταγματικότητος νόμου, ἢ ἐνότητος τῆς νομολογίας.

3. Τὸ δικάζον τμήμα ὑποχρεοῦται νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν Ὀλομέλειαν, ἐάν ἢ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀπόφασις αὐτοῦ (ἀναιρετικὴ ἢ ἀπορριπτικὴ) λαμβάνεται διὰ πλειοψηφίας μιᾶς ψήφου, ἢ ἐάν ἀρνήται τὴν ἐφαρμογὴν νόμου, κρινομένου ὡς ἀντισυνταγματικοῦ, δύναται δὲ νὰ παραπέμψῃ εἰς τὴν Ὀλομέλειαν τὴν ἐκδίκασιν, ὅταν κρίνῃ ταύτην ἐπιβεβλημένην, λόγῳ ἀντιθέτου γνώμης αὐτοῦ, ἐπὶ κρινομένου νομικοῦ ζητήματος, πρὸς προγενεστέραν ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἢ Τμήματος.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν τμημάτων δεσμεύουν τὰ ἐπιλαμβανόμενα τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως δικαστήρια ὡς πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐπιλυθέντα νομικά ζητήματα, πλην τῆς ἐν ἁρθρῳ 834 παρὰ γρ. 2 Πολ. Δικονομίας περιπτώσεως.

*Ἀρθρον 4.

1. Ἐάν ἡ παραπομπὴ εἰς τὴν Ὀλομέλειαν γίνηται διὰ πρακτικοῦ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται κατὰ τὴν ὁριθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ Τμήματος δικάσιμον, συντιθεμένου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν Ὀλομέλειᾳ. Ἐάν δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ συγκρότησις Ὀλομελείας, ἡ συζήτησις ἀναβάλλεται ὑπὸ τοῦ τμήματος εἰς δικάσιμον τῆς Ὀλομελείας, ἀμέσως ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένην.

Ἡ Ὀλομέλεια τοῦ Ἀρείου Πάγου δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν δι' ἄλλην δικάσιμον ἀμέσως ὁριζομένην.

2. Ἐάν ἡ παραπομπὴ γίνηται ὑπὸ Τμήματος, ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας διὰ κλητεύσεως, ἐπὶ πολιτικῶν μὲν ὑποθέσεων ἐπιμελείᾳ τινὸς τῶν διαδίκων, κατὰ τὸ ἄρθρον 834 παρὰ γρ. 4 καὶ 5 Πολ. Δικονομίας, ἐπὶ ποινικῶν δὲ ὑποθέσεων ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως κατὰ τὸ ἄρθρον 513 Ποιν. Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

*Ἀρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 807 τῆς Πολ. Δικονομίας μετὰ τὸ ἐδάφειον 17 προστίθενται δύο ἐδάφια, ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 18 καὶ 19, ἔχοντα οὕτω:

«18. Ἐάν τὸ δικαστήριον τῆς παραπομπῆς δὲν ἠκολούθησεν τὴν ὑπὸ τῆς ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως δοθεῖσαν λύσιν ἐπὶ τοῦ νομικοῦ ζητήματος».

«19. Ἐάν ἡ ἀπόφασις στερεῖται νομίμου βάσεως, ἰδίᾳ ἐὰν στερεῖται παντελῶς αἰτιολογιῶν ἢ ἔχῃ ἀντιφατικὰς ἢ ἀνεπαρκεῖς αἰτιολογίας ἐπὶ ζητήματος ἀσκούντος οὐσώδη ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐκδασιν τῆς δίκης».

*Ἀρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 810 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας ἐκτίμησις πραγματικῶν γεγονότων καὶ ἰδίᾳ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφων, δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου. Μόνον ἐάν ἡ ἐκτίμησις δὲν ἀνάγεται καθαρῶς εἰς πραγματικὰ γεγονότα, ἀλλὰ προσβάλλονται δι' αὐτῆς κανόνες δικαίου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐρμηνευτικῶν, ὑπόκειται αὕτη εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

2. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ περιεχομένου διαδικαστικῶν ἐγγράφων, ἰδίᾳ δὲ ἀγωγῆς, παρεμβάσεως, ἐνδίκου μέσου, προτα-

σεων τῆς συζητήσεως καθ' ἣν ἐξεδίδη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἢ προηγουμένων τοιούτων ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ἢ ἐτέρου δικαστηρίου, ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων, ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ ἐκτιμῆσεως ἀποδείξεων».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 811 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Εἶναι ἀπαράδεκτος λόγος ἀναιρέσεως προσβάλλων τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τῆς παραπομπῆς καθ' ἣν μέρος αὕτη ἠκολούθησεν τὴν ὑπὸ τῆς ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως δοθεῖσαν λύσιν ἐπὶ νομικοῦ ζητήματος.

2. Εἶναι ἀπαράδεκτος λόγος ἀναιρέσεως ἐρειδόμενος ἐπὶ ἰσχυρισμῷ μὴ προταθέντος νομίμως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας, πλὴν ἂν πρόκειται α) περὶ παραβάσεως μὴ δυναμένης νὰ προβληθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας ἢ β) περὶ σφάλματος προκύπτοντος ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀποφάσεως ἢ γ) περὶ ἰσχυρισμοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξεταστέου.

3. Οὐδεὶς δύναται νὰ δημιουργήσῃ λόγον ἀναιρέσεως ἐκ τῶν ἰδίων πράξεων ἢ ἐκ πράξεων προσώπων ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ἐνεργούντων, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ λόγων ἀφορῶντων εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξεταστέων.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν, ὁ Ἀρειος Πάγος ἐξετάζει ἐξ ἐπαγγέλματος, κατὰ πρότασιν ὅμως τοῦ Εἰσηγητοῦ Ἀρεοπαγίτου, περιληφθεῖσαν, εἰς τὴν ἔγγραφον εἰσήγησιν αὐτοῦ, λόγον ἀναιρέσεως ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἑδαφίοις 3, 11, 14, 15, 16, 17 καὶ 19 τοῦ ἁρθρου 807 Πολιτικῆς Δικονομίας».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 812 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«1. Τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως συγχωρεῖται μόνον κατὰ τῶν τελεσιδίκων γενομένων ἢ ἀνεκκλητῶς ἀπηγγελημένων ὁριστικῶν ἀποφάσεων τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα.

2. Ἐὰν ἀπόφασίς τις περιέχῃ ἐν μέρει μόνον ὁριστικὰς διατάξεις, ἀναιρέσεις κατ' αὐτῶν πρὸς τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως καὶ τῆς ὑπολοίπου διαφοράς χωρεῖ κατὰ τὰς ἐν ἁρθρ. 181 ἐδ. 3 ἐκάστοτε προβλεπομένας περιπτώσεις».

Ἄρθρον 9.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 περίπτωσις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἁρθρου 815 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου :

«2. Κατὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν, ἀκόμη καὶ προκειμένου περὶ ἀποφάσεων, καθ' ὧν δὲν ἐπιτρέπεται ἀναιρέσεις ὑπὸ τῶν ἐν ἁρθρῷ 813 προσώπων, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ νόμου καὶ μὴ παρεμβαλλομένων τῶν δικαίων τῶν διαδίκων. Ὅθεν ἐὰν οἱ διαδίκοι δὲν ἐζήτησαν παραδεκτῶς τὴν ἀναιρέσιν, ἢ περὶ ἀναιρέσεως ἀπόφασις δὲν ἔχει συνεπείας δι' αὐτούς».

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 816 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν ἀσκηθῇ μετὰ παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένης προθεσμίας».

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 817 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ ἀναιρέσις δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ πρὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς.

2. Ἐὰν ὁ ἀναιρεσίων διαμένη εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ἢ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως εἶναι τριάντα ἡμερῶν, ἀρχομένη ἀπο τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

3. Ἐὰν ὁ ἀναιρεσίων διαμένη εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἢ εἶναι ἀγνωστὸν διαμονῆς, ἢ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως εἶναι ἐνετήκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

4. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπὶ διαφορᾷ συζητηθείσης κατ' ἀντιμωλίαν τῶν διαδίκων, ἢ αἰτήσις ἀναιρέσεως δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὸ τοῦ διαδίκου μετὰ παρέλευσιν προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

5. Ἐὰν ὁ διναιούμενος εἰς ἄσκησιν τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἀπέθανεν ἢ προθεσμία ταύτης ἀρχεταὶ μόνον ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς καθολικοὺς διαδόχους ἢ κληροδόχους ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 818 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως, ὡς καὶ ἡ ἄσκησις αὐτῆς, δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπὶ δικῶν ἀφόρων τὰς γαμικὰς διαφορὰς ἢ σχέσεις γονέων καὶ τέκνων, πλὴν τῶν περιουσιακῶν καὶ τῶν περὶ διατροφῆς, ὡς καὶ ἐπὶ δικῶν περὶ ἐξαλείψεως ὑποθήκης, προσημειώσεως ἢ κατασχέσεως καὶ περὶ κηρύξεως ἐγγράφου ὡς πλαστοῦ, ἢ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως, ὡς καὶ ἡ ἄσκησις αὐτῆς, ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

2. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως ἀπειλήται κίνδυνος βλάβης, ἢ ἀποκατάστασις τῆς ὁποίας δὲν εἶναι εὐχερὲς, δύναται νὰ διαταχθῇ, κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων, ἢ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς καθ' ἣς ἠσκήθη ἀναιρέσις ἀποφάσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον παροχῆς ἀναλόγου ἐγγυήσεως ἢ καὶ ἄνευ ἐγγυήσεως, ἢ νὰ ἐξαρτηθῇ ἢ ἐκτελέσῃ τῆς ἀποφάσεως ἐκ τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ νικήσαντος διαδίκου Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως δὲν συγχωρεῖται ἐπὶ τῶν ἐν ἁρθρῷ 186α Πολ. Δικον. περιλαμβανομένων διαφορῶν.

3. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναστολῆς ἀποφαίνεται ἐν συμβουλίῳ ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἄνευ ὑποχρεωτικῆς κλητεύσεως τῶν διαδίκων, τὸ πολιτικὸν τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου, συντιθέμενον ἐκ τριῶν μελῶν ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἁρθρῶν 641-642 παρ. 2 καὶ 643 Πολ. Δικονομίας. Ἡ αἴτησις ἀναστολῆς ἐπιδίδεται πάντοτε εἰς τὸν Εἰσαγγελέα. Εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως συμμετέχει ὑποχρεωτικῶς καὶ εἰσηγείται ὁ ὁρισθεὶς εἰσηγητὴς τῆς ὑποθέσεως. Ἡ περὶ ἀναστολῆς ἀπόφασις δύναται νὰ ἀνακληθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων, μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ἀναιρέσεως, ἀπὸ ταύτης δὲ μόνον ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῆς».

Ἄρθρον 13.

Καταργεῖται ἡ ἐν ἁρθρῷ 819 ὑπ' ἀριθ. 5 διάταξις Πολ. Δικον. ἔχουσα οὕτω : «τὸν προσδιορισμὸν τῆς διορίας πρὸς ἀπάντησιν τοῦ ἀναιρεσιδλήτου».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 820 Πολ. Δικον. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν δικασίμου, ὁ ἐπισπεύδων τὴν συζήτησιν διαδίκους προσάγει παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου κεκρυμμένον ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων, τῶν εἰσαγωγικῶν ἐγγράφων τῆς κυρίας δίκης ἢ τῶν παρεμπιπτούσων δικῶν καὶ τῶν

προτάσεων αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων, ἐὰν αὐταὶ εἶναι ἀπαραίτητοι πρὸς διάνγνωσιν τοῦ βασιμίου τῶν λόγων τῆς ἀναιρέσεως. Τῶν ἐγγράφων τούτων κατατίθενται τρία ἀντίγραφα, ἐξ ὧν τὰ δύο ἀτελῆ.

2. Ἡ Γραμματεία τοῦ Ἀρείου Πάγου υποβάλλει ἀμελλητί τὰ κατατεθέντα ἐγγράφα εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου. Οὗτος ὁρίζει, δι' ἀπλῆς σημειώσεως ἐπὶ τοῦ κατατεθέντος ἐγγράφου τῆς ἀναιρέσεως α) δικάσιμον τῆς υποθέσεως, τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὁποίας εἰς τὸ πινάκιον ἐπιμελεῖται ὁ γραμματεὺς, ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν ἄρθροις 530—578 τῆς Πολ. Δικ. καὶ β) προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας δεόν νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως πρὸς συζήτησιν, μεθ' ἧς διαβιβάζει τὸν φάκελλον εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ οὐκείου τμήματος, ὁ ὁποῖος ὁρίζει ἐισηγητὴν τῆς υποθέσεως ἀρεσπαγίτην, πρὸς τὸν ὁποῖον διαβιβάζεται ἡ σχηματισθεῖσα δικογραφία. Ἡ γραμματεία, ἐνδὺς ὧς ὁρισθῇ ἡ δικασίμος καὶ ὁ ἐισηγητής, υποβάλλει ἀντίγραφα τῶν αὐτῶν ἐγγράφων εἰς τὸν Εἰσαγγελεῆ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

3. Ἡ δικασίμος ὁρίζεται εἰς χρόνον παρέχοντα ἐπαρκῆ προθεσμίαν διὰ τὴν ἐπίδοσιν καὶ προπαρασκευὴν τῆς συζητήσεως τῆς υποθέσεως.

4. Ἡ κλήσις πρὸς συζήτησιν, ἐπισπεύδοντος ταύτην τοῦ ἀναιρεσιόντος, συντάσσεται ἁπλοῶς ἀντιγράφου τοῦ κατατεθέντος δικογράφου καὶ ἐπιβιβάζεται ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους ἢ ἀντικλήτους αὐτῶν ἐξήκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου ἐὰν πάντες οἱ καλούμενοι διάδικοι διαμένουσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἐνενήκοντα δὲ τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐὰν τις τούτων διαμένῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ εἶναι ἀπώστου διαμονῆς. Ἐὰν τὴν συζήτησιν ἐπισπεύδῃ ὁ ἀναιρεσίβλητος ἢ διάδικος ἄλλος πλὴν τοῦ ἀναιρεσιόντος, ἡ κλήσις ἐπιβιβάζεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπισπεύδοντος πρὸς τὸν ἀναιρεσιόντα καὶ τοὺς λοιποὺς διαδίκους ἢ τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν, τηρουμένης τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας».

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 821 τῆς Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Πρόσθεται λόγοι ἀναιρέσεως εἶναι παραδεκτοὶ (καὶ ἐξεταστοί) καὶ ἂν ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως δὲν περιέχῃ λόγον τύποις παραδεκτὸν καὶ ὠρισμένον.

2. Οἱ πρόσθεται λόγοι ἀναιρέσεως ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἢ ἄλλα κεφάλαια τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως ἀκούονται μόνον διὰ δικογράφου κατατεθειμένου παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου, συντασσομένης κάτωδι αὐτοῦ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως.

3. Ἐπισπευδομένης τῆς συζητήσεως ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιόντος, ἡ μὲν κατάθεσις τοῦ δικογράφου τῶν προσθέντων λόγων, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τούτου, γίνεται τὸ θραδύτερον ἐντὸς τῆς ἡμέρας «καθ' ἣν ἐξητήθη ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιόντος ὁ προσδιορισμὸς δικασίμου ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ἡ δὲ ἐπίδοσις ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους ἐντὸς ὅσων πέντε ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς κλήσεως πρὸς συζήτησιν τῆς ἀναιρέσεως ἡμερῶν.

Ἐὰν τὴν συζήτησιν ἐπισπεύδῃ ὁ ἀναιρεσίβλητος ἢ διάδικος ἄλλος πλὴν τοῦ ἀναιρεσιόντος, ἡ κατάθεσις γίνεται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τοῦ δικογράφου, τὸ θραδύτερον ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἀναιρεσιόντα ἢ τὸν ἀντικλήτον αὐτοῦ ἐπίδοσεως τῆς κλήσεως πρὸς συζήτησιν τῆς ἀναιρέσεως, ἐντὸς δὲ τῆς αὐτῆς προθεσμίας πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἐπίδοσις τοῦ δικογράφου πρὸς τοὺς λοιποὺς διαδίκους ἢ τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν».

4. Ἐὰν διὰ τὸν προσδιορισμὸν δικασίμου δὲν ἦτο ἀπαραίτητος κατὰ τὸ ἄρθρον 820 παρ. 1 ἡ κατάθεσις τῶν προτάσεων, καθίσταται ὅμως αὕτη ἀναγκαία συνεπείᾳ τῶν προσθέντων λόγων, δεόν νὰ προσαχθῶν καὶ αὐταὶ εἰς τριπλοῦν, τηρουμένων τῶν ἄρθρ. 820 καὶ 822 τῆς Πολ. Δικονομίας».

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 822 τῆς Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Οἱ διάδικοι δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς κατάθεσιν προτάσεων ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἐκτὸς ἂν προβάλλωνται ἐνστάσεις κατὰ τοῦ παραδεκτοῦ καὶ τοῦ ἐμπροθέσμου τῆς αἰτήσεως καὶ τῶν προσθέντων λόγων.

Αἱ προτάσεις τῶν διαδίκων κατατίθενται εἴκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

2. Νέοι ἰσχυρισμοὶ τῶν διαδίκων καὶ νέα ἀποδεικτικά μέσα διὰ τὴν μετ' ἀναιρέσιν κατ' οὐσίαν ἐκδικασιν τῆς υποθέσεως ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ τὸ ἄρθρον 834 παρὰ γρ. 1 ἢ 3 υποβάλλονται διὰ προτάσεων, ἐφαρμοζομένων τῶν διὰ τὰ δικαστήρια τῆς οὐσίας ἰσχυουσῶν διατάξεων.

3. Ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον προθεσμίας ὀφείλουσι πάντες οἱ διάδικοι νὰ καταθέσωσι παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου τὰ πρὸς ὑποστήριξιν ἢ ἀπόκρουσιν τῆς ἀναιρέσεως καὶ τῶν προσθέντων λόγων χρησιμεύοντα ἐγγράφα, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 2 παραδεκτῶς ὑποβαλλόμενα.

Ἡ κατάθεσις καὶ ἡ ἡμερομηνία αὐτῆς βεβαιοῦται διὰ τῆς μετώσεως ἐπὶ τοῦ φακέλλου τῆς δικογραφίας.

4. Τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων προσαχόμενα ἀντίγραφα διαδικαστικῶν ἐγγράφων τῶν ἀντιδίκων αὐτῶν ἢ ἄλλων διαδίκων ὑποβάλλονται ἀτελῶς, δεόντως κεκυρωμένα».

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 825 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 820—822 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ συζήτησις ἐπισπεύδῃται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τῶν παρ' ἐφέταις ἢ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέων.

2. Ἐπὶ αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ἀσκηθείσης ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἡ ἐλλειψὺς κλητεύσεως τῶν διαδίκων δὲν καθίσταται ἀπαράδεκτον τὴν συζήτησιν, ἐξαιρέσει μόνον τῶν περιπτώσεων καθ' ὅς ἡ ἀναιρέσις συνεπάγεται ἀποτελέσματα καὶ ἔναντι αὐτῶν».

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 826 τῆς Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου:

«1. Ὁ ἐισηγητὴς τῆς υποθέσεως ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐμπειριστατομένην ἐκθεσιν περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως καὶ περὶ τοῦ βασιμίου καὶ παραδεκτοῦ πάντων τῶν λόγων αὐτῆς καὶ νὰ καταθέσῃ ταύτην εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ Ἀρείου Πάγου ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

Ὁ ἐισηγητὴς ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως ἐὰν συντρέχουν λόγοι ἀναιρέσεως τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως ἐκ τῶν ἐν τῇ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 811 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ὑποχρεοῦται ὅπως διαλάβῃ εἰς τὴν ἐκθεσίν του καὶ περὶ τούτων, ἔστω καὶ μὴ προβαλλομένων ὑπὸ τῶν διαδίκων.

2. Τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐισηγητοῦ δικαιοῦνται νὰ λάβουν γνώσιν ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ διάδικοι».

Ἄρθρον 19.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 826 τῆς Πολ. Δικονομίας προστίθεται νέον ἄρθρον 826α ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 826α.

1. Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ πινακίου ἐκφώνησιν τῆς υποθέσεως ὁρίζεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐισηγητοῦ. Μετὰ ταῦτα ἀγορεύουν οἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἀναιρεσιόντος, τοῦ ἀναιρεσιβλήτου καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων. Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεὺς ἀγορεύει τελευταῖος, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι διάδικος ἢ ἐκπροσωπῇ ἀναιρεσιόντα εἰσαγγελεῖα, ὅτε ἔχει τὰ δικαιώματα τῶν διαδίκων.

2. Αἰτήσεις τοῦ Εἰσαγγελέως, τοῦ ἐισηγητοῦ ἢ τινὸς τῶν διαδίκων, εἰ δὲ καὶ αὐτεπαγγέλτως, τὸ δικαστήριον δύναται

νά αναβάλει την συζήτησιν τῆς υποθέσεως, ἅπαξ μόνον, εἰς μεταγενεστέραν δικάσιμον, παραχρῆμα ὀριζομένην. Δευτέρα ἀναβολὴ δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον τῇ αἰτήσῃ τοῦ εἰσηγητοῦ».

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 827 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Ἄν ὁ διάδικος, ἐπιμελεία τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ συζήτης, δὲν ἐμφανισθῇ κατ' αὐτὴν ἢ, ἐμφανισθεὶς, δὲν μετὰ σκη προσηκόντως ταύτης, ὁ Ἄρειος Πάγος προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν τῆς υποθέσεως ὡς ἐὰν ἦσαν παρόντες οἱ διάδικοι.

2. Ἐὰν ὁ ἀντίδικος τοῦ ἐπιμεληθέντος τῆς συζήτησεως διαδίκου δὲν ἐμφανισθῇ κατ' αὐτὴν ἢ, ἐμφανισθεὶς, δὲν μετὰ σκη προσηκόντως ταύτης, ὁ Ἄρειος Πάγος ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως ἐὰν ὁ ἀπολιπόμενος ἐκλητεύθῃ νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως. Ἐὰν ἡ κλήσις πρὸς συζήτησιν δὲν ἐπεδόθῃ ἐμπροθέσμως, ὁ Ἄρειος Πάγος κηρύσσει ἀπαράδεκτον τὴν συζήτησιν. ἢ δὲ ὑπόθεσις ἐπαναφέρεται πρὸς συζήτησιν διὰ νέας κλητεύσεως. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει προβαίνει καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κλητευθέντος εἰς τὴν συζήτησιν.

3. Ἐὰν πλείονες μετέχουν τῆς κατ' ἀναίρεσιν δίκης καὶ δὲν ἐκλητεύθῃ τις ἐξ αὐτῶν, ἡ συζήτησις κηρύσσεται ἀπαράδεκτος ὡς πρὸς πάντας.

4. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τὰς παραγράφους 1—3, δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας».

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἄρθρον 829 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«1. Τὸ δικαστήριον συζητεῖ πρῶτον περὶ τῆς παραδοχῆς καὶ ἀναίρεσεως.

2. Ἐὰν ἡ ἀναίρεσις δὲν ἡσκήθῃ νομίμως, ἢ ἂν ἐλλείπῃ τις τῶν προϋποθέσεων τοῦ παραδεκτοῦ αὐτῆς, ὁ Ἄρειος Πάγος ἀπορρίπτει ταύτην καὶ αὐτεπαγγέλτως.

3. Ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος κρίνῃ νόμιμον καὶ παραδεκτὴν τὴν ἀναίρεσιν, προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ παραδεκτοῦ καὶ τοῦ βασίμου τῶν λόγων αὐτῆς, ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ προταθέντων διὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ λόγων ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 811 Πολ. Δικονομίας».

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 831 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου:

«Ἐὰν τὸ αἰτιολογικὸν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως κρίνεται ἐσφαλμένον, ἀλλὰ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς ὀρθόν, ὁ Ἄρειος Πάγος, προσθέτων τὴν νόμιμον αἰτιολογίαν, ἀπορρίπτει τὴν ἀναίρεσιν, πλην ἂν ὑπάρχῃ ἔννομον συμφέρον πρὸς ἀποτροπὴν δεδικασμένου, ὅτε ἀναιρεῖται ἡ ἀπόφασις κατὰ τὴν ἐσφαλμένην μόνον αἰτιολογίαν τῆς».

Ἄρθρον 23.

Τὸ ἄρθρον 832 τῆς Πολ. Δικ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐὰν ἀναιρεθῇ ἡ ἀπόφασις, οἱ διάδικοι ἐπανέρχονται εἰς τὴν πρὸ τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως κατάστασιν, ἢ δὲ πρὸ αὐτῆς διαδικασία ἀκυροῦται μόνον ἐφ' ὅσον στηρίζεται ἐπὶ τῆς παραβάσεως διὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀναίρεσις. Πᾶσα ἀπόφασις στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἀναιρεθείσης ἀναιρεῖται, ἐφ' ὅσον οἱ λόγοι ἀναιρέσεως στρέφονται καὶ κατ' αὐτῆς.

2. Ἐὰν ἀποδεικνύεται προαποδεικτικῶς ἡ ἐκουσία ἢ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως, ὁ Ἄρειος Πάγος, ὑποβαλλομένης αἰτήσεως διὰ τῶν προτάσεων ἢ δι' αὐτοτελοῦς δικηγόρου κατατιθεμένου εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου μέχρι τῆς προτεράϊας τῆς συζήτησεως, διατάσσει διὰ τῆς ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως κατάστασιν».

Ἄρθρον 24.

Τὸ ἄρθρον 833 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολούθου:

«1. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ ἡττηθεὶς διάδικος καταδικάζεται εἰς τὰ ἐξόδια τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου δίκης, ἐπὶ ἀναιρετικῆς δὲ ἀποφάσεως καὶ τῆς δίκης, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη ἡ ἀναιρουμένη ἀπόφασις.

2. Ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν λόγῳ παραβάσεως τῶν περὶ ἀναρμοδιότητος διατάξεων, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐσφαλμένως ἐκηρύχθη ἀναρμόδιον, ἢ εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κρινόμενον ἀρμόδιον δικαστήριον.

3. Ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν λόγῳ ὑπερβάσεως δικαιοδοσίας (ἄρθρ. 807 ἐδαφ. 3, 808 ἐδαφ. 1), τὰ πολιτικὰ δικαστήρια δὲν δικαιούνται νὰ ἐπιληφθῶν πωραιτέρω τῆς υποθέσεως, συναναιρουμένης καὶ τῆς τυχόν ὑπὸ τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως ἐπικυρωθείσης πρωτοδικῆς, ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον καὶ αὕτη ὑπερέβη τὰ καθήκοντά της».

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 834 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν δι' οἷον δῆποτε λόγον, ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 833 παρ. 2 καὶ 3 ἀναφερομένων, τὸ δικάζον Τμήμα δύναται νὰ κρατήσῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐπιληφθῇ τῆς ἐκδικάσεως αὐτῆς καὶ κατ' οὐσίαν. ἰδίως ἐὰν αὕτη κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δὲν χρήζει παραιτέρω διευκρινήσεως. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν πρὸς παραιτέρω συζήτησιν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζόμενον Τμήμα.

2. Τὸ Τμήμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις, ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἀνιέρθῃ διὰ τὸν ἐν ἐδαφ. 17 τοῦ ἄρθρου 807 Πολ. Δικον. λόγον, ἐφ' ὅσον διαφωνεῖ πρὸς τὴν ἐξενεχθείσαν ὑπὸ τοῦ παραπέμφαντος τμήματος γνώμην, ἀναπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ὀλομέλειαν τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς ἄρσιν τῆς διαφωνίας.

3. Ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος διακρίνῃ ἐν Ὀλομέλειᾳ ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν ἢ ἀπορρίψῃ τοὺς εἰς τὴν Ὀλομέλειαν παραπεμφθέντας λόγους ἀναιρέσεως ἢ λύσῃ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τὴν διαφωνίαν, ἡ ὑπόθεσις ἀναπέμπεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζόμενον Τμήμα, τὸ ὁποῖον, ἀπφαινόμενον, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, ἐπὶ τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως προβαίνει εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἐκδικάσιν τῆς ὑποθέσεως.

4. Ἐνώπιον τοῦ Τμήματος τῆς παραπομπῆς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται καὶ συζητεῖται διὰ κλήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 820 Πολ. Δικον. Κατ' αὐτὴν δὲν ἀπαιτεῖται νέα κατάθεσις τῶν ἤδη κατατεθέντων ἐγγράφων, συνεγνωμένων εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἐν παρ. 4 αὐτοῦ προδησιῶν, ἀποκλείεται δὲ ἡ πρόσαςις προσθέτων λόγων ἀναιρέσεως. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 832 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ Τμήματος τῆς παραπομπῆς.

5. Διὰ πᾶσαν νέαν συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου (Τμήματος ἢ Ὀλομελείας) δὲν ἀπαιτεῖται ἐπίδοσις προεκδοθείσης ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας ἢ Τμήματος. Κοινοποιήθηκτος ἅπαξ τοῦ ἀναιρετηρίου ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιδόντος πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, δὲν ἀπαιτεῖται νέα ἐπίδοσις τούτου, ἀρκούσης διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐπιδόσεως ἀπλῆς κλήσεως».

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἄρθρον 836 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καταργεῖται.

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 839 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἀναιρετικὴ ἀπόφασις σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως. Πρὸς τοῦτο»

ή Γραμματεία του 'Αρείου Πάγου οφείλει να ειδοποιή άμελ-
λητὶ τὴν γραμματείαν τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστη-
ρίου, ἡ ὁποία ὑποχρεοῦται νὰ προέξῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν
σημείωσιν ταύτην».

Ἄρθρον 28.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Διατάγματος 24)
30.12.1943 «περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ Νόμου ΒΧΗ' ὡς
ἐτροποποιήθη», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐπομένης:

«1. Ἐναντίον τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν ἐκδοθεύ-
ων τελεσιδίκων ἢ ἀνεκκλήτως ἀπηγγελλμένων ἀποφάσεων ἢ
γενομένων τελεσιδίκων διὰ παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς πρὸς
ἐφῆσιν προθεσμίας, ἐπιτρέπεται αἰτήσεις ἀναίρεσεως διὰ τοὺς
ἐν τῷ ἁρθρῳ 809 ἐδάφ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 12,
13, 14, 15, 17, 18 καὶ 19 Πολ. Δικονομίας λόγους».

Ἄρθρον 29.

1. Τὰ ἄρθρα 1-7 καὶ 9 τοῦ Νόμου ΧΜΖ' τῆς 28
Ἰουλίου 1877 «περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δικαστηρίου τοῦ
'Αρείου Πάγου» καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς
τὸν παρόντα νόμον καταργοῦνται.

2. Αἱ διατάξεις περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ 'Αρείου
Πάγου καὶ τῆς παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελίας διατηροῦνται ἐν
ισχύϊ. Ἐπιτρέπεται ἡ προσδήκη τριῶν νέων θέσεων Ἀρεοπα-
γιτῶν, διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ
Ἑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 30.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλ-
λως δι' εἰδικῆς διατάξεως αὐτοῦ, ἄρχειται ἀπὸ τῆς 1ης
Μαΐου 1958.

2. Αἱ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὸν προσδιορισμὸν δικασίμου,
τὸν διορισμὸν εἰσηγητοῦ καὶ τὴν ἄσκησιν προσθέτων λόγων,
ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νό-
μου προσαγομένων πρὸς προσδιορισμὸν δικασίμου ὑποθέσεων,
ἐφ' ὅσον ἡ δικάσιμος ἤθελε προσδιορισθῇ μετὰ τὴν 1ην Μαΐου
1958. Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθρ. 821 παρ. 1 τῆς Πολ. Δικον.,
ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ παρόντος νόμου, ἐ-
φαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς δημοσίευσως αὐτοῦ ἀσκη-
θεισῶν, ἀλλὰ μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ συζητουμένων ὑπο-
θέσεων.

3. Ὑποθέσεις παραπεμπόμεναι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ
παρόντος νόμου εἰς τὸ Β' Τμήμα ἢ εἰς ἄλλο ὁμοεῖδές πρὸς
τὸ ἐκδόν τὴν ἀναίρεθῆσαν ἀπόφασιν δικαστήριον, ἢ παραπεμ-
φθεῖσαι κατὰ τὰς πρὸ τοῦ παρόντος νόμου ἰσχυούσας διατά-
ξεις καὶ μὴ ἐκδικασθεῖσαι ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς παρα-
πομπῆς μέχρι 1ης Μαΐου 1958, εἰσάγονται διὰ κλήσεως
κατὰ τὸ ἄρθρον 820 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη
ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ παρόντος νόμου, ἐνώπιον τοῦ ἐν τῷ
Κανονισμῷ ὀριζομένου τμήματος, ἐφαρμόζοντος τὸ ἄρθρον
834 παρ. 2, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 25 τοῦ παρόν-
τος νόμου.

4. Ὑποθέσεις παραπεμφθεῖσαι, ἢ παραπεμπόμεναι, εἰς τὴν
'Ολομέλειαν καὶ μὴ ἐκδικασθεῖσαι ὑπὸ ταύτης μέχρι τῆς 1ης
Μαΐου 1958, δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος
νόμου, ὑπὸ ταύτης μέν, ἐὰν ἡ παραπομπὴ ἐγένετο λόγῳ δια-
φωνίας τῶν τμημάτων, ὑπὸ τμήματος δὲ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ
Προέδρου τοῦ 'Αρείου Πάγου, ἐὰν ἡ παραπομπὴ ἐγένετο διότι
ὁ λόγος ἀναίρεσεως ἀφορᾷ ὑπέρθεσιν καθηκόντων, ἐφαρμοζο-
μένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος.

5. Μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1
παρ. 5 κανονισμοῦ, ὁ Πρόεδρος τοῦ 'Αρείου Πάγου ὀρίζει τὸν
ἀριθμὸν τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν τμημάτων, ὡς καὶ τὴν
σύνθεσιν αὐτῶν.

6. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παρ. 5 τοῦ ἁρθρου 1 καὶ
τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 29 ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσίευσως
τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ-
μῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἑφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1957

**ΠΑΥΛΟΣ
Σ.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 2919)1954 εἰδικῶς
διὰ τὰς σεισμοπλήκτους περιφερείας τοῦ νομοῦ Μαγνη-
σίας καὶ τῆς νήσου Θήρας.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις α) τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν.Δ.
2919)1954 «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων εἰς σει-
σμοπλήκτους περιφερείας κλπ.» β) τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου)1 Ἰ-
ουλίου 1957 Β. Δ. «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ.
2919)54 «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων εἰς σεισμο-
πλήκτους περιφερείας κλπ.» εἰδικῶς διὰ τὰς περιφερείας
τοῦ νομοῦ Μαγνησίας καὶ τῆς νήσου Θήρας» καὶ γ) τὴν ὑπ'
ἀριθ. 672)1957 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρα-
τείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἑπουρ-
γοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ Ν. Δ. 2919)1954 «περὶ ἀναστολῆς
ἐκτελέσεως ἀποφάσεων εἰς σεισμοπλήκτους περιφερείας κλπ.»
ἦτις, παραταθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου)1 Ἰουλίου 1957
Β. Δ. διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ Μαγνησίας καὶ ἐπεκτα-
θεῖσα καὶ περαιτέρω παραταθεῖσα διὰ τῶν ἀπὸ 16)30 Ἀ-
πριλίου 1957 καὶ 30 Ἰουνίου)1 Ἰουλίου 1957 Β. Διατα-
γμάτων ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴν 9 Ἰουλίου 1956 κατοίκων τῆς
νήσου Θήρας, λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1957, παρατείνεται
καὶ αὐθις μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1958 δι' ἀμφοτέρως τὰς
ὡς ἄνω σεισμοπλήκτους περιφερείας.

2. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἑπουργὸν ἀνατίθε-
μεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγμα-
τος, τοῦ ὁποῦ ἡ ἰσχὺς ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσίευσως του
εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1957

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1957 ἡ ἑτήσιος συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῶν Παραρτηματιῶν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κατωθί:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δρχ. 400
2. » » Β'.....	» 250
3. » » Γ'.....	» 200
4. » » Παράρτημα.....	» 200
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	» 500
6. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.».....	» 300
7. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας.....	» 200
8. Δι' ὅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία.....	» 2.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Υπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογεῖται τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δρχ. 20.—
2. » » Β'.....	» 12,50
3. » » Γ'.....	» 10.—
4. » » Παράρτημα.....	» 10.—
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	» 25.—
6. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.».....	» 15.—
7. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας.....	» 10.—
8. Δι' ὅπαντα τὰ τεύχη.....	» 100.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω ἐκτὸς ἐφικτῶν περιπτώσεων, δραχ. 5

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων.....	Δρχ. 200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	» 5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	» 1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων.....	» 500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπο διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939.....	» 10'
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	» 2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν.....	» 500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν.....	» 300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας, ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων.....	» 2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν.....	» 1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	» 5.000

Β' Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν καταστατικῶν.....	Δρχ. 500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν.....	» 200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων.....	» 100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν.....	» 500
5. Τῶν κθεσεων κτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων.....	» 500

II. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.....	» 200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱμαστικῶν ὑδάτων.....	» 500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν γένει ὁρίσθη εἰς 5 ο.ο.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ εσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημοσια Γαμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπραξέως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Υπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημοσια Ταμεία, ἀπὸ τῶν ὁποίων τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (Φ.Ν.Ε.Ο 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ.Θ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ